

مناظره

انجمن مشاوران مدیریت ایران

سال نو،
شرایط نو،
وظایف نو

IranManagementConsultantsAssociation.educational-informationalNo.38Winter2016

فصلنامه آموزشی - اطلاع رسانی . زمستان ۱۳۹۵ . شماره پیاپی ۳۸ . شماره جدید ۱۲ . قیمت ۵۰۰۰ تومان

شخصیت و سبک
ادراک در تیم های
مجازی

شهروندان و
آموزش
الکترونیک

خودآگاهی
شاه کلید
انتخاب آگاهانه

تکنیک های
موثر در گسترش
روابط با مشتریان

گفتگو با دبیر
جایزه ملی
مشاوره مدیریت

شهروندان و آموزش الکترونیک

محمد مهدی واعظی‌نژاد

کارشناس فناوری اطلاعات

آموزش الکترونیک، شیوه نوینی از آموزش است که با پیدایش اینترنت و گسترش فناوری اطلاعات و همچنین استفاده از قابلیت‌های آن‌ها در امور مرتبط با آموزش، ایجاد گردیده است. آموزش الکترونیک که گاهی از آن با عنوان یادگیری الکترونیک هم نام می‌برند، در حقیقت تکامل یافته شیوه آموزش از راه دور و پاس‌خگویی نیاز انسان‌های پرس‌وجوگر و خواهان یادگیری، با توجه به اختیاری بودن زمان و مکان است. امروزه این شیوه جدید آموزشی که شیوه نوین آموزش در زندگی مدرن امروزی هم به حساب می‌آید، توجه بسیاری از دست‌اندرکاران آموزش را به خود جلب نموده و جزو مباحث بسیار اساسی در پیشرفت جوامع به شمار می‌رود. از جمله مزایای آموزش الکترونیک می‌توان به مواردی همچون کاهش هزینه‌های یادگیری و آموزش، حذف محدودیت‌های زمانی و مکانی آموزش‌دهنده و یادگیرنده، برخورداری از روش‌های مطالعه انعطاف‌پذیر، ارائه دروس به صورت چندرسانه‌ای و ... اشاره نمود که توانسته است سهم به‌سزایی را در تولید علم و دانش در جوامع بشری ایفا نماید.

با وجود مزایای فراوانی که آموزش الکترونیک برای شهروندان و ارتقای سطح علمی آن‌ها دارد متأسفانه در کشور ما توجه چندان جدی به آن نمی‌شود. نظام آموزشی کشورمان حتی در مقاطع بالای آموزش عالی نیز همچنان دروس آموزشی را در سنتی‌ترین و ابتدایی‌ترین حالت خویش، ارائه می‌نماید که نیازمند هزینه‌های بسیار بالایی بوده و در عین حال نیز با مشکلات شدید آموزشی همچون اصرار و تاکید بیش از اندازه بر آموزش تئوری و تکیه بر محفوظات در کلیه سطوح و غفلت از آموزش علمی و کاربردی، نمره‌گرایی و نمره محوری افراطی و در نتیجه، تمایل زیاد به مدرک‌گرایی به جای فهم عمیق و کامل دروس، عدم تناسب درس و سرفصل‌های آموزشی با نیازهای واقعی و اقتضائات اجتماعی، ملی و محلی، ایجاد جو کاذب و رقابت‌های بی‌هوده در میان دانش‌آموزان برای کسب نمره عالی به لحاظ عددی و نه کیفی، تناسب نداشتن رشته‌های موجود با فرصت‌های شغلی در جامعه، به روز نبودن بسیاری از مطالب علمی کتاب‌ها و ... مواجه می‌باشد. آن چه که در برخی از مدارس و دانشگاه‌ها به عنوان آموزش الکترونیک یا با عناوین بهتری همچون هوشمندسازی یاد می‌شود نه تنها در حد کلمه و عنوان هم به این واژه‌ها وفادار نیست بلکه فاصله‌های بسیار زیادی با اصول اولیه آن دارد. آموزش الکترونیک در این مراکز آموزشی، فقط محدود به تهیه فایل‌های رایانه‌ای و پخش آن‌ها از طریق نمایشگرهای تلویزیونی شده که این امر، نه تنها برطرف‌کننده نیاز آموزشی دانش‌آموزان و دانشجویان نیست بلکه خانواده‌های آن‌ها را نیز متقبل هزینه‌های بالایی برای تحصیل فرزندان خویش در این مراکز آموزشی نموده است. بنابراین بهتر است در دنیای رو به رشد امروز که با سرعت به سمت استفاده از فناوری‌های نوین در حال حرکت است با بازنگری در عملکرد و استفاده از فناوری‌هایی همچون آموزش الکترونیک که لازمه این عصر بوده و نقش ارزنده‌ای در توسعه جوامع در طول چند سال اخیر داشته است، علاوه بر گسترش کمی و کیفی فرآیندهای آموزشی، بتوانیم شهروندان داناتر و متمدن‌تری را که آمادگی حضور در عصر دانایی محور دارند تقدیم جامعه خویش نماییم.